

ساختارگرایی زبانی گزارش ورزشی در رادیو

• هنگامه واعظی
دانشجوی دکترای زبانشناسی

چکیده

در این مختصر سعی بر آن است که نگاهی به ساختار زبانی گزارش‌های ورزشی، بالاخص گزارش مسابقات فوتبال در رادیو ورزش داشته باشیم. بهنظر می‌رسد که زیربنای اصلی تمام گزارش‌ها از برخی جهات مشمول یک ویژگی جهانی است که در همه کشورها همان چارچوب رعایت می‌شود اما با زبانی متفاوت؛ و از دیگر جهات ویژگی‌های خاص فرهنگ‌ها مطرح است که در بطن مقاله به آن می‌پردازیم.

پرتاب جامع علوم انسانی

هریک از این ابزار ویژگی‌های خاص خود را دارد که یک به یک معرفی می‌شوند تا تفاوت‌ها آشکار شوند:

- نوشته صورتی ثابت دارد، در حالی که گفتار گذراست.
- نوشته سنجیده‌تر از گفتار است، زیرا به نگام نگاشتن، نویسنده می‌تواند در مورد آن تأمل و تفکر کافی داشته باشد، در حالی که در گفتار این‌گونه نیست و اگر تفکر گوینده مدت زمان مديدة طول بکشد، شنونده خسته می‌شود.
- در یک متن نوشته‌شده می‌توان از علامت‌هایی چون نقطه، ویرگول، گیومه و... بهره جست، در حالی که در گفتار عواملی چون آهنگ صدا، زیر و بمی، درنگ و غیره دخیل هستند.

مقدمه

در گذشته، دستورنویسان سنتی می‌پنداشتند که زبان اصیل و پاک زبانی است که به صورت کتابت به کار رفته است و گونه‌های گفتاری آن را شکل‌های تحریف‌یافته صورت‌های درست و نگاشته‌شده، می‌دانستند. دلیل تحریف یافته‌گی را عواملی چون عجله، سهل‌انگاری، بی‌دقیقی، بی‌اطلاعی و مانند آن می‌پنداشتند، و زبان که ابزار ارتباط بود، خود به دو گونه تلقی می‌شده است:

- الف- گونه نوشتاری
- ب- گونه گفتاری

۲۲۳۶۴

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتاب جامع علوم انسانی

در بالا بردن سطح زبان فارسی در میان شنوندگان و بینندگان خود ساخت مؤثر باشند. (باطنی، ۱۳۷۳: ۱۸۲) گزارش یک مسابقه ورزشی در رادیو یکی از برنامه‌های پرطرفدار است. زبان کاربردی یک گونه گفتاری است اما سبک آن نیز با گونه گفتاری معیار متفاوت است. زبان گزارشی فوتبال (the language of football reporting) خود ساختاری خاص دارد که بعداً بررسی خواهد شد.

- نوشتار محافظه‌کارتر از گفتار است، یعنی صورت‌های نوشتاری به سرعت و پابهپای تغییرات مداوم گفتار دگرگون نمی‌شوند. در گفتار که انعطاف‌پذیرتر از نوشتار است، صورت‌های گفتاری به سرعت دگرگون می‌شوند. هدف از معرفی دو گونه نوشتاری و گفتاری این بود که خواننده بداند که آنها دو نمود متفاوت زبانی هستند که همواره باید به آنها توجه شود تا مرز پژوهش نمایان گردد. از آنجایی که رادیو و تلویزیون دو وسیله ارتباط جمیعی هستند که نفوذ آنها شدید و میدان عملشان بسیار وسیع است، می‌توانند به طور غیرمستقیم

هر دو تیم کاملاً کار را محتاطانه آغاز کردند / پرتاب توپ برای ژاپنی‌ها / پرتاب کننده کازاماکی / بچه‌ها به لحظه ارتباط رو قطع می‌کنند / باز هم ژاپنی‌ها / این بار ژاپنی‌ها صاحب توپ می‌شون / حرکت خودش رو از سمت راست زمین آغاز می‌کنند / برای حسین کعبی / پاس رو به عقب / نکونان با یک پاس بلند / ژاپنی‌ها با ضربه سر توپ رو دور می‌کنند / داور، اعتقادی به خطاب نداره / دور می‌کنند رحمان رضابی / یه لحظه، نصرتی توپی رو دور کرد / جواد نکونان در عرض / یحیی گل محمدی پشت محوطه جریمه / حسین کعبی / به خود گل محمدی / حالا بچه‌ها نزدیک می‌شن به توپ / ژاپنی‌ها به میرزاپور / علی کريمی در دایره مرکزی زمین / او را به لحظه مهار می‌کنند ژاپنی‌ها / گردش توپ / توپ برگشتی نتیجه بدون گل مساوی / توپ رو می‌ده به گل محمدی / ژاپنی‌ها در زمین ما صاحب توپ / خطاب روی کاپیتان علی دایی / نصرتی یه ضربه سر / علی کريمی به دنبال توپ

هدف پژوهش

هدف از ارائه این مقاله آشنایی با چارچوب ساختاری یک گزارش ورزشی به لحاظ زبانی است. در این بررسی تفاوت‌های فردی و عوامل سلیقه‌ای نادیده انگاشته شده است و تنها موارد عام آن ارائه می‌گردد.

فرضیه پژوهش

این گونه به نظر می‌رسد همان‌طور که زبان مطبوعات (of press)، زبان حقوق (the language of law)، زبان تبلیغات (the language of advertisement)، زبان رسانه (the language of broadcastig) و دیگر زبان‌ها معرفی شده‌اند، باید به زبانی خاص گزارش‌های ورزشی نیز قائل شد. برای مثال زبان گزارش مسابقات فوتبال متفاوت از زبان گزارش مسابقات اسب‌دوانی است و هر کدام ویژگی‌های خاص خود را دارند.

زبان کاربردی در گزارش
ورزشی گونه گفتاری
است که هیچ برخورد
رو در روابط وجود ندارد،
بلکه ارتباط از طریق
گوینده به شنونده
صورت می‌گیرد.

/ بازیکن ژاپنی دچار خطای می‌شه / صفر صفر مساوی / حالا کمک‌دار پرچم می‌زنند / اعلام خطای شوت به بیرون، به نفع سفیدپوشان کشورمن / گل محمدی توپ رو به میرزاپور سنگرگبان ما می‌سپریه / نصرتی توپ رو دفع می‌کنند / بازی برد و باخت داره / ضربه سر اول از حسین کعبی / شوت کوتاه / حرکت از / توپ به گردش درمی‌یاد / توپ به مرکز زمین / اویین یورش از ژاپنی‌ها / با پای راستش ضربه رو می‌زنند / نصرتی، توپ رو پرتاب می‌کنند / ناهماهنگ - بودن روی توپ / خطای علی کريمی پشت محوطه جریمه / کاشتن توپ / مورا، خودش توپ رو بر می‌گردند / بازی رو می‌بره به منطقه مرکز زمین / بچه‌ها نفر به نفر یارگیری می‌کنند / توپ به منطقه راست / حرکت از فریدون زندی / توپ برای سفیدپوشان کشورمن / بازیکن‌های ژاپن /

نحوه جمع‌آوری داده‌ها

داده‌های پژوهش از گزارش‌های مسابقات فوتبال از رادیو ورزش به مدت ۱۱۰ دقیقه ضبط شده است.

آغاز گزارش با معرفی دو تیم به همراه رنگ لباس آنها. سوت شروع مسابقه به صدا درمی‌آید.

توپ بلند به پشت محوطه / حرکت از ژاپنی‌ها / ارسال توپ به محوطه / یه توپ برای هاشمیان / بچه‌ها صاحب توپ هستن / نتیجه بدون گل است برای هر دو تیم / پرتاب توپ از بیرون، برای ژاپن / علی دایی دخالت می‌کند / فرصت!... برای کشورمن / ضربه آفساید، به نفع ژاپنی‌ها / از دروازه بیرون می‌یاد کازاماکی تا ضربه دروازه رو بزنند / در قسمت شمالی زمین پشت به ساعت ورزشگاه، آبی‌پوشان ژاپنی / رو به ساعت، سفیدپوشان تیم ملی ما، در قسمت جنوبی /

دوبار حضور در جام جهانی / توپ بی هدف است / ...
پایان گزارش با اعلام نتیجه بازی

بررسی داده‌های پژوهش و نتیجه‌گیری

یکی از رایج‌ترین شیوه‌های ارتباط به ویژه با جوانان گزارش ورزشی است، زبان کاربردی در گزارش ورزشی گونه گفتاری است که هیچ برخورد رودرروی وجود ندارد، بلکه ارتباط از طریق گوینده به شنونده صورت می‌گیرد. بنابراین در اینجا تنها زبان است که میانجیگری می‌کند. در واقع سخن همه چیز است. البته شایان ذکر است که عواملی غیر از عوامل زبانی مانند صدای محیط، موسیقی و سکوت بسیار اهمیت دارند. در یک گزارش ورزشی تنها صدای اطرافیان یعنی تماشاچیان بسیار بر روی شنونده تأثیر دارد. گزارش‌های رادیویی را می‌توان به دو ویژگی تقسیم نمود:

- ویژگی‌های مشترک در بین تمامی برنامه‌های رادیویی
- ویژگی‌های خاص گزارش مسابقات فوتبال

ویژگی‌های مشترک

- یک ارتباط فرد به فرد است نه رودررو (Face to Face) و رابطه‌ای است میان دهان (گوینده) و گوش (شنونده).
- بازخورد (Feed back) آنی ندارد به عبارت دیگر گوینده عکس العمل شنونده خود را مشاهده نمی‌کند.
- تفاوت‌های فردی از علل مؤثر در نوع اجراست.
- زبان کاربردی، گونه گفتاری است.
- علل فرهنگی نیز خود در نوع اجرا بسیار مؤثر است.
- تمامی برنامه‌ها نقطه آغازین و نقطه پایانی دارند.
- آگاهی تام از قوانین بازی.

تمامی این ویژگی‌ها در جهان مشترک به نظر می‌رسد و آن نشئت‌گرفته از ماهیت رسانه‌ای به نام رادیوست که نوع ارتباطی آن این‌گونه ایجاد می‌کند.

ویژگی‌های خاص

- به‌کارگیری افعال مرکب (با یک یا دو پایه واژگانی) بیش از افعال بسیط (ساده) است.

به عنوان مثال:

بازی برد و باخت داره.

هر دو تیم کاملاً کار را محتاطانه آغاز کردند.

بچه‌ها یه لحظه ارتباط را قطع می‌کنند.

با ضربه سر توپ رو دور می‌کنه.

او تیمش را مغلوب کرد.

قبل از مهاجم ژاپنی جمع می‌کنه.

- جملات اغلب کامل نیستند. «حذف فعل» در بیشتر جملات به چشم می‌خورد.

به عنوان مثال:

صفر صفر مساوی.

زبان فوتبال، آهنگ خاص خود را دارد، مثلاً هنگامی که توپ به یکی از دروازه‌ها نزدیک می‌شود، ناخودآگاه طین صوت گزارشگر اوج می‌گیرد و به‌هنگام ورود توپ درون دروازه حداکثر اوج صدا شنیده می‌شود که در تمامی گزارش‌ها در جای جای جهان همین‌گونه است.

نحوی (جایه‌جایی) کلمات در یک جمله) کاملاً مجاز است تا آنجایی که ساخت جمله را نادستوری نکند.

به عنوان مثال:

رو به ساعت سفیدپوشان تیم ملی ما، در قسمت جنوبی. سفیدپوشان تیم ملی ما رو به ساعت یعنی در قسمت جنوبی ایستاده‌اند.

همان طور که در بالا هم آمده است جایگاه فاعل، مفعول و فعل به کلی در گزارش‌های ورزشی تغییر می‌کند. البته در زبان فارسی قلب نحوی اشکالی ندارد. در اینجا هدف معرفی نوع ساخت است.

مثال:

دور می‌کند، رحمان رضایی به لحظه توپ رو.
رحمان رضایی یه لحظه توپ رو دور می‌کند.
توپ می‌یاد پشت محوطه جریمه.
توپ پشت محوطه جریمه می‌یاد.
خودشون رو نزدیک می‌کنن به توپ.
خودشان را به توپ نزدیک می‌کنن.

که می خواهد کاری کند، لذا توجه شنونده به «داور» جلب می شود.

ضربه، برای آبی پوشان ژاپن.

«ضربه»، اطلاع جدیدی از یک موقعیت جدید می دهد که در زمین تغییر یافته است.

نتیجه، بدون گل مساوی.

مهدوی کیا، نزدیک گوشه راست (corner) توپش به بیرون می ره.

پشت محوطه جریمه، فرصتی مناسب برای شوت زنان تیم ما.

- با هر حرکتی در زمین، یک واژه یا یک جمله بیان می شود؛ در واقع گزارش لحظه به لحظه است و گاه حتی مواردی که به بازی مرتبط نیست نیز ادا می گردد.

ویژگی های ذکرشده حاکی از آن است که در گزارش مسابقه فوتبال ساختار زبانی همانند زبان معیار رعایت نمی شود. گزارش لحظه به لحظه یک برنامه زنده سبب می شود که گزارشگر با مشاهده هر صحنه تنها به فکر بیان آن وضعیت باشد تا اینکه به نوع ساخت جمله خود توجه نماید. ساختار زبانی در این موقعیت کاملاً با گونه گفتاری (محاوره ای) متفاوت و خاص همان وضعیت (situation) است. لذا می توان چنین نتیجه گرفت که واژه ها، جملات، آهنگ صدا، و خیلی از مواردی که بیان شده از ویژگی های خاص یک گزارش فوتبال است. برای مثال، بیشتر جملات فعل ندارند یا گاه یک واژه خود یک جمله است. جالب این است که با تمام ویژگی ها، شنوندگان کاملاً موقعیت بازی را درک می کنند و این ارتباط به خوبی برقرار می شود. می توان این نحوه ارتباط و ساخت های را با ساخت های یک مسابقه دیگر مقایسه کرد و نتیجه را از مقابل آن دو به دست آورد.

- اسامی خاص بازیکنان در آغاز جملات باشد صوت (تأکید) دنبال می شوند و این ناشی از هیجان بازی و تأثیر هم زمان گزارشگر و بازی بر روی شنونده است.

به عنوان مثال:

مهدوی کیا، نزدیک گوشه (corner) توپش به بیرون می ره.

زنده، توب به پاش برخورد می کنه.

یحیی گل محمدی، توب رو به میرزاپور سنگربان ما می سپره. در اینجا از واژه «سنگربان» به جای «دروازه بان» استفاده شده است که برگرفته از فرهنگ باقی مانده از جنگ تحمیلی هشت ساله عراق برضد ایران است. شاید در فرهنگ کشورهای دیگر چنین مشابهی میان «دروازه» و «سنگ» به چشم نخورد.

- زبان فوتبال، آهنگ خاص خود را دارد، مثلاً هنگامی که توب به یکی از دروازه ها نزدیک می شود، ناخودآگاه طنین صوت گزارشگر اوج می گیرد و به هنگام ورود توب درون دروازه حداکثر اوج صدا شنیده می شود که در تمامی گزارش ها در جای جای جهان همین گونه است. تحریک هیجان در اشخاص امری طبیعی است.

توناژ آهنگ صدای گزارشگر

- «توب» که یک شیء بی جان است، جان می گیرد. این بدان معناست که تمامی افعالی که به همراه آن واژه به کار می روند نوعی کنش را نشان می دهند.

برای مثال:

توب به گردش درمی آید.

کاشتن توب را نشان می دهد.

توب برگشتی را باید نکونام بزنه.

توب بی هدف است.

توب رو جمع می کنه.

- به کارگیری واژه های خاص فوتبال. واژه های تخصصی مرتبط با ورزش فوتبال عبارتند از: گوشه (corner)، ضربه سر (head)، مرکز زمین، محوطه جریمه، شوت کوتاه، توب بلند، خط، ارسال توب و از این قبیل...

موضوع جالب توجه در این گزارش ها آن است که تمامی این واژه ها به همراه ساخت های مشابه بیش از چندین بار و به کرات تکرار می شود. اما برای شنونده خسته کننده نیست. در حالی که اگر در مکالمه روزمره، گوینده چندین بار یک ساخت یا یک جمله را تکرار کند، برای شنونده کاملاً آزار دهنده می شود.

- در تمامی ساخت های بررسی شده اطلاع جدید (New information) به نوعی در ابتدای جمله آمده است و پس از آن یک مکث و سپس ادامه گزارش. با ارائه اطلاعات جدید در آغاز جملات، شنونده کاملاً در معرض بازی قرار می گیرد.

به عنوان مثال:

داور، دست به جیب می شه.

در این جمله «داور» موقعیت جدید در بازی را نشان می دهد

- منابع:
- احمدی، بایک، (۱۳۷۰). ساختار و تأویل متن. تهران: مرکز. باطنی، محمدرضا، (۱۳۵۵). زبانشناسی جدید. تهران: آگاه. صلح جو، علی، (۱۳۷۷). گفتمان و ترجمه. تهران: مرکز.
 - Brown, and Yule. G. (1983). *Discourse analysis*. Cambridge
 - Crystal; D. (1987). *The Cambridge Encyclopedia of Language*. Cambridge.
 - Mal MKJAER,K: (1997) *The Linguistics Encyclopedia*. Routledge.
 - Pridham, F. (2001). *The Language of Conversation*. Routledge. www.Linguistlist.org

